

Koncertiral je plzenjski moški zbor „Smetana“, ki nas je seznanil z najkarakterističnejšimi reprezentanti moderne češke glasbe (V. Novák, J. Suk, J. Kunc itd.).

H koncu naj omenim edino zastopnico plesne umetnosti med nami, mlado Lidijo Wisiakovo, ki je s svojim odličnim učiteljem, Václavom Vlčekom, dala samostojen plesni večer, na katerem je pokazala veliko gibčnost in mimično nadarjenost.

Bilo je še par manj važnih prireditev, ki jih tu ne bom našteval, temveč preidem na oceno opernega ensembela. (Konec prihodnjič.)

JANKO SAMEC:

PRADEDOV DOM.

Tam pod nebeškim, sinjim baldahinom,
kjer tiho sanjajo vasice gorske
in okna koč odeta z rožmarinom
zvedavo gledajo v daljave morske;

kjer Soča se pod Svetim Valentinom
— deklè zaljubljeno v tri fante gorske! —
pozdravlja s Triglavom, Mangartom in Kaninom,
prej ko spusti v ravnine se primorske,

je dom pradedov mojih. V zemlji sveti
prelivata se trud in znoj stoletij
rodú, ki tlačén tujcu ni se vdál,

ker je skrbela zanj ko prava mati
in ga učila modro: Sinko zlati,
dokler boš ljubil me, ne boš propal!

Zmedel sem te, Jo! Kivilec naj vž.
25/